

Samen kerken....

'Nieuw leven'

Het stond in een folder van een supermarkt: 'Vrolijk voorjaarsfeest!' Daarmee werd natuurlijk Pasen bedoeld. Maar het woord Pasen viel niet. Zou dat een trend worden?

Het is bekend dat steeds minder mensen de oorspronkelijke betekenis van Pasen kennen. Toch is het niet zo gek wat de reclame-makers bedachten. Pasen is een voorjaarsfeest. Het kerkelijk jaar knoopt aan bij de seizoenen. De viering van de komst van Jezus als het licht der wereld in een donker bestaan haakt aan bij de donkerste dagen van het jaar. En de viering van de opstanding van Christus uit de dood loopt synchroon met het tot leven komen van de natuur.

De eerste kerken van Europa werden gebouwd op de ruïnes van heidense heiligdommen. Of heidense tempels werden verbouwd tot godshuizen. De kerk sloot aan bij een bestaande cultuur en transformeerde die vervolgens. Op dezelfde wijze borduurde de kerk (in navolging van de joodse traditie) haar kalender over de ondergrond van de natuur(godsdiensten).

Maar de westerse cultuur wordt nu weer ontdaan van haar christelijke laag. De heidense grondlaag van onze samenleving wordt weer zichtbaar. Kerst wordt een algemeen lichtjesfeest en Pasen een viering van het voorjaar.

Is dat erg? Och, de kerk kan ook bestaan zonder een gekerstende samenleving. Zo is ze ooit begonnen en toonde toen haar grootste groeikracht. Zo zal er ook in een postchristelijke samenleving wel een kerk of enige christelijk geloofsvorm zijn.

Maar toch vind ik het jammer. De samenleving wordt er symbool-armer door. Want ik kan in de Paashaas en de schappen van de supermarkt maar moeilijk betekenisvolle symbolen zien. Ook ik wens iedereen natuurlijk graag een vrolijk voorjaar toe. Maar voor het echte feest moet je, naar mijn bescheiden mening, in een kerk of een of andere 'kerk-

achtige gemeenschap' zijn.

In een kring (klein is dan helemaal niet erg, vaak wordt het daar intenser van) waar mensen actief en biddend meeleven en delen met elkaar en met de samenleving – daar kan ook het leven van Jezus Christus in ons gestalte krijgen, gevierd worden en verstaan. Dan blijkt het bij het kruis (lijden, dood, onrecht) niet 'einde verhaal' te worden. Ons leven kan gaan lijken op (zo zegt Jezus, die zoals bekend tegendraadse gelijkenissen gebruikt) het geheim van een graankorrel die in de aarde valt, sterft en vervolgens veel vruchtdraagt tot nieuw leven. Tegendraads, want we willen 'van nature' niet vallen maar stijgen toch? Maar waar dat geheim onder ons gebeurt - daar wordt het behalve een vroeg en mooi voorjaar ook nog een 'gezegend Pasen'! En dat wens ik ieder mens toe!

Arie Gootjes

emeritus predikant PKN

www.raadvankerkenborne.nl